

Min § 2 gaaer aldeles ikke ud paa det, der indholdes i den ærede Rigsdagsmands Forslag under Nr. 3; min § 2 sigter blot til den Fremgangsmaade, der bliver at bruge ved Udførelsen af Lovens § 1; det vil sige, den bemyndiger Regjeringen til at afgjøre Forretningsgangen for Afgivelsen af Erklæringerne. Naar man f. Ex. tænker sig, at der er klaget over en Bestyrer af et eller andet offentligt Anliggende, og det er en saadan Klage, som Ministeriet ikke behøver selv at afgjøre, men som det kan lade f. Ex. Amtmanden eller en anden Autoritet afgjøre, saa meente jeg, at det ikke maatte beroe paa en saadan Autoritet selv, hvorledes Gangen med Hensyn til at indhente Erklæringerne skulde være, men at der maatte være en almindelig Regel, som f. Ex. bestemte, at en anklaget Embedsmands Erklæring skulde sendes til den samme Autoritet, hvortil Klagen var indkommen, og at den fra denne Autoritet blev at sende til vedkommende Klager, ligesom ogsaa en saadan almindelig Regel maatte indeholde Bestemmelse om en vis Termin, inden hvilken Erklæringerne maatte være komne tilbage med de Paagjældendes skriftlige Vittringer, — kort sagt — min Mening har været den, at Ministeriet skulde kunne give en Forskrift om, hvorledes saadanne Sager ville være at behandle, men Altsammen naturligtvis kun i formel Henseende, og det er Grunden til, at jeg har brugt Udtrykkene: „de nærmere formelle Bestemmelser“. Min Hovedtanke ved at affatte § 2, som sleet er, var den, at selve Loven ikke burde indeholde saadanne nærmere formelle Bestemmelser, men at man maatte give vedkommende Ministerium den i saa Henseende fornødne Bemyndigelse. Det forekommer mig derfor, at der vilde mangle Noget i Loven, naar den ærede Rigsdagsmands Forslag under Nr. 3 vedtoges, uden at min § 2 tillige blev staaende; thi Regjeringen vilde da, efter min Formening, savne den fornødne Bemyndigelse til at ordne den til Lovens hensigtsmæssige Udførelse nødvendige Forretningsgang. Jeg maa derfor ansee det for ønskeligt for Sagen i det Hele, at denne Bemyndigelse gives vedkommende Ministerium i selve Loven, og uagtet jeg vil stemme for Forslaget under Nr. 3 med den af mig foreslaaede Forandring, maa jeg

bog holde for, at man bør bibeholde § 2, naturligtvis med den Forandring, at den isaafald bliver § 3.

Siemroth: Da de Anker, jeg ved denne Lovs første Behandling tillod mig at fremsætte, nu for en væsentlig Deel ville blive hævede, skal jeg naturligtvis stemme for Loven, da jeg i det Hele taget antager den Slags Offentlighed, som her kræves, for at være nødvendig. Jeg skal fremdeles tillade mig at bemærke, at jeg ganske kan slutte mig til det, som den oprindelige Forslagsstiller har anseet som det Rigtige, at der nemlig bruges de Ord: „naar Klagen tages tilfølge“, istedetfor: „hvor særegne Omstændigheder maatte fordre det“, da jeg troer, at der i disse Ord indeholdes Alt, hvad der behøves. Kun i een Henseende kan jeg ikke ganske slutte mig til ham, og det er, at hans § 2 skulde blive staaende. Jeg vil kun henstille til ham selv, om den ikke i een Retning vil være overflødig og i en anden Retning let kunde komme til at indeholde for meget. Forsaavidt nemlig som det blot er aldeles executive Bestemmelser om, hvorledes der i det Enkelte skal gaaes frem med Klagen, med Erklæringens Afgivelse inden en vis Tid o. s. fr., saa behøves Paragraphen slet ikke; thi det er Noget, hvortil Ministeriet allerede er bemyndiget, og hvortil en Bemyndigelse fra Rigsdagens Side endogsaa vilde forekomme mig temmelig upassende; og forsaavidt Paragraphen skal indeholde mere, kunde den let komme til at medføre, at Regjeringen blev bemyndiget til at træffe Bestemmelser, som aldeles vilde forandre hele Lovens Charakter. Er det, som sagt, blot executive Bestemmelser, hvorom der er Tale, behøves Paragraphen ikke, og skal der ligge Mere deri, kan der let bringes Noget ind, som forvansker, hvad den ærede Forslagsstiller egentlig har villet naae. Jeg troer derfor, at det er rigtigst, at denne § 2 gaaer ud.

Hasselbalch: Det er kun en ganske kort Bemærkning, som jeg skal tillade mig. Det forekommer mig, at naar der foreligger et Valg imellem de to Udtryk „hvor særegne Om-